

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Urto/1/2021                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 4020200407                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.01.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Kostolanská         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:4020200407.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci odsúdeného Q. U., v konaní o uznávaní a výkone rozhodnutia, na neverejnom zasadnutí 27. januára 2021 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného Q. U. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Ntc/27/2020 z 10. decembra 2020, takto

### rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Q. U. s a z a m i e t a.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom, sp. zn. 4Ntc/27/2020 z 10. decembra 2020 postupom podľa § 17 odsek 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) uznal rozsudok Krajského súdu Krems an der Donau z 9. marca 2020, číslo 38 Hv 65/19b, právoplatný 13. marca 2020, ktorým bol odsúdený Q. U. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ťažkej krádeže vlámaním podľa § 127, 128 ods. 2, 129 ods. 1 č. 1 a ods. 2 č. 1 StGB („rakúsky Trestný zákonník“). Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Nitre nariadil vykonať trest uložený rozsudkom Krajského súdu Krems an der Donau z 9. marca 2020, číslo 38 Hv 65/19b, právoplatný 13. marca 2020, v trvaní 3 (tri) roky a podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude pokračovať bez jeho premeny vo výkone trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia za skutok, ktorého sa dopustil tak, že:

- v období medzi 31. januárom 2019 a 3. februárom 2019 v H. vo vedomej a chcenej súčinnosti s osobitne stíhaným X. K. ako spolupáchateľmi (§ 12 StGB) odcudzili oprávneným Q. a Z. J. súkromná nadácia, cudzie hnutelné predmety v hodnote presahujúcej XXX.XXX eur. s úmyslom seba alebo tretie osobe ich privlastnením neoprávnene obohatiť a krádeže sa dopustili tak, že sa vlámali do obydlia a síce vyrazili viaceré dvere na hrade a odcudzili odtiaľ predmety v celkovej hodnote XXX.XXX eur:
- barokový zrkadlový rám v hodnote 15.000 eur,
- barokové stojace hodiny v hodnote 2.500 eur,
- olejomalbu „Hydina ako pávy atď.“ v hodnote 29.280 eur,

- biedermeier-hodiny v hodnote 250 eur,
- vyrezávanú drevenú sochu „Pražské Jezuliatko" v hodnote 2.500 eur,
- gotickú sochu madony s dieťaťom v hodnote 15.000 eur,
- barokový obraz „Dedinská slávnosť" v hodnote 25.000 eur,
- barokový obraz „Krajinka, žena v rozhovore s pastierom kôz" v hodnote 15.000 eur,
- barokový obraz „Matka Anna učí Máriu čítať" v hodnote 10.000 eur,
- olejomalbu „Strom" podpísanú Friedrichom Gauermannom v hodnote 60.000 eur,
- barokový obraz „Južná krajinka s riekou a domami" v hodnote 10.000 eur,
- sochu madony s dieťaťom v hodnote 8.000 eur,
- zbierku mincí v hodnote 6.000 eur,
- stojace hodiny so sklenenou kupolou v hodnote 2.500 eur,
- olejomalbu s polopotrétom Fanny von Arnstein v hodnote 7.500 eur,
- tri barokové majstrovské obrazy „Holand'ania" v celkovej hodnote 60.000 eur,
- nástenné hodiny „Zappler" v hodnote 3.500 eur,
- sedem svietnikov v celkovej hodnote 3.500 eur,
- tri hodvábné koberce v celkovej hodnote 15.000 eur,
- dva fajansové krčahy v celkovej hodnote 600 eur,
- dvoje majstrovských huslí a jedny školské husle v celkovej hodnote 30.000 eur,

za čo bol podľa § 128 ods. 2 StGB odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, ako aj podľa § 389 ods. 1 StPO („rakúsky Trestný poriadok") na náhradu nákladov trestného konania a podľa § 38 ods. 1 StGB sa mu započítava odpykaná predchádzajúca väzba od 29. júla 2019, 15:20 hod. do 9 marca 2020, 10:25 hod. do uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Nitre ďalej podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol, že odsúdený Q. U. vykoná trest uložený rozsudkom Krajského súdu Krems an der Donau z 9. marca 2020, číslo 38 Hv 65/19b, právoplatný 13. marca 2020, v trvaní 3 (tri) roky, na území Slovenskej republiky.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona Krajský súd v Nitre rozhodol, že odsúdený Q. U. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre Nitra dňa 14. decembra 2020 a odsúdenému Q. U. dňa 19. decembra 2020 (č. l. 66 spisu).

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený Q. U. odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s výkonom trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky z dôvodu, že na Slovensku nič zlé neurobil a v Rakúskej republike má oveľa lepšie podmienky a vie si našetriť peniaze na život po prepustení, aby sa mohol zaradiť do normálneho života (č. l. 67 - 69 spisu).

Odvolanie odsúdeného bolo doručené na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry Nitra, ktorý sa do času rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd SR") o podanom odvolaní odsúdeného Q. U. nevyjadril.

Odvolanie odsúdeného Q. U. s trestným spisom bolo 15. januára 2021 predložené Najvyššiemu súdu SR, ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí 27. januára 2021 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného Q. U. je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Najvyšší súd SR však dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného Q. U. nie je dôvodné.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Zo spisu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Ntc/27/2020, vyplýva, že Krajskému súdu v Nitre bolo 7. septembra 20120 doručené osvedčenie Krajského súdu Krems an der Donau z 1. septembra 2020 podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii. Osvedčenie a rozsudok Krajského súdu Krems an der Doanu z 9. marca 2020, číslo 38 Hv 65/19b, právoplatný 13. marca 2020, týkajúci sa odsúdeného Q. U., nar. XX. N. XXXX v R., občana Slovenskej republiky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike.

Krajský súd v Nitre si podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. vyžiadal od Krajskej prokuratúry Nitra vyjadrenie. Vo vyjadrení z 12. októbra 2020 vyslovil prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra súhlas, aby Krajský súd v Nitre vydal podľa § 13 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. a podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozsudok, ktorým rozhodne o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Krems an der Donau z 9. marca 2020, č. 38 Hv 65/19b, právoplatný 13. marca 2020 (č. l. 46 - 47 spisu).

V napadnutom rozsudku sa Krajský súd v Nitre dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pri uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Krajský súd v Nitre po preskúmaní osvedčenia a rozhodnutia súdu Rakúskej republiky nezistil dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z.

Krajský súd v Nitre rozhodol aj o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, keď odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom v tomto smere Najvyšší súd SR poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje (str. 6 - 7 odôvodnenia rozhodnutia).

V danom štádiu konania bola splnená podmienka, že dĺžka trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov (osvedčenie doručené Krajskému súdu v Nitre 7. septembra 2020 - koniec výkonu trestu odňatia slobody 29. júla 2022).

Odsúdený Q. U. v podanom odvolaní namietal, že nesúhlasí s výkonom uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, pretože má lepšie podmienky vo výkone trestu odňatia slobody na území Rakúskej republiky. Uvedená námietka, na ktorej je podané odvolanie odsúdeného Q. U. založené, je však nedôvodná.

Podľa § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu len so súhlasom odsúdeného; súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b).

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt.

Najvyšší súd SR zo spisu zistil, že odsúdený Q. U. ako štátny občan Slovenskej republiky, ktorý sa nachádza aktuálne v Rakúskej republike, sa narodil v R. a má trvalé bydlisko v I., časť Y. Y., Slovenská republika (dátum prihlásenia: od XX. N. XXXX), čo zodpovedá obvyklému pobytu na území Slovenskej republiky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. Odsúdený Q. U. má preto obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, čo je zrejmé z osvedčenia, ale aj z lustráciu v Registri obyvateľov z 8. septembra 2020 (č. 1. 15 spisu).

Najvyšší súd SR dospel k záveru, že súhlas odsúdeného v zmysle § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. v nadväznosti na § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. sa nevyžaduje, keďže ako štátny občan Slovenskej republiky má zároveň obvyklý pobyt na tomto území a to aj vzhľadom na nižšie uvádzané skutočnosti:

S účinnosťou od 1. januára 2020 zákonodarca odstránil zo zákonného znenia citovaného zákona definíciu obvyklého pobytu [pôvodne § 3 písm. g) zákona č. 549/2011 Z. z. „na účely tohto zákona sa rozumie obvyklým pobytom trvalý pobyt alebo prechodný pobyt“]. Podľa dôvodovej správy definícia obvyklého pobytu nebola vhodná, keďže trvalý pobyt a prechodný pobyt majú v podmienkach Slovenskej republiky len evidenčný charakter, čo je v rozpore s výkladom pojmu „obvyklý pobyt“, ktorý vyplýva z právnych nástrojov Európskej únie, ako aj judikatúry Súdneho dvora Európskej únie.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie však vyplývajú vo vzťahu k pojmu „obvyklý pobyt“ viaceré spoločné znaky, pričom ide o skutkový koncept, nie právny. Pri určovaní obvyklého pobytu je potrebné zohľadniť, či ide o miesto, kde má dotknutá osoba ťažisko svojho života, svojich záujmov a to s ohľadom na svoj rodinný, pracovný či sociálny život.

Sumarizujúc vyššie uvedené pri určovaní obvyklého pobytu Najvyšší súd SR nevzhliadol skutočnosť, ktorá by odôvodňovala iný záver ako ten, ktorý vyslovil aj Krajský súd v Nitre a to, že obvyklý pobyt odsúdeného je na území Slovenskej republiky, pričom námietka odsúdeného v podanom odvolaní, že má lepšie podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, sama o sebe nie je spôsobilá bez ďalšieho vyvodiť iný záver.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku druhá veta odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

So zreteľom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.